

Da ikke flere ønskede at yttre sig, erklæredes Forhandlingerne sluttede, og man fik da til Afstemning, som gav følgende Resultat:

ad § 7.

1) Forslag af Gleerup og subsidiairt af J. A. Hansen, Jacobsen, Ingstrup og Schroll: § 7 affattes saaledes:

„For hvert Amtstuedistrict opgjøres det ved en for samme dertil af Regjeringen bestilket Commission, hvormed hver enkelt Gier (eller Besidder) af privilegeret Hartkorn aarlig har betalt mindre i Landkat, derunder Gammel-skatten indbefattet, end det, han som Gier (eller Besidder) af uprivilegeret Hartkorn vilde have havt at udrede efter den bestaaende Skattelovgivning 1ste Januar 1850; for Forskjellen, der udgjør den Skatteforøgelse, han overtager, udsteder vedkommende Commission til ham et Beviis. Efterat denne Opgjørelse har været Rigsdagen forelagt til Revision og af den er approberet, indløses de udstedte Beviser deels ved Obligationer, deels contant, saaledes som i § 4 er bestemt.

Beviser kunne samles fra flere Giere og tilsvarende Obligationer derfor erholdes, ligesom det ogsaa forbeholdes Ihændehaverne af disse Beviser ved contant Indbetaling at supplere ethvert Beviis, der er over 5 Rbd. og under 16 $\frac{1}{2}$ Rbd., og derfor at erholde Obligation.

Det overlades til Regjeringen at give de særegne Forskrifter, som maatte blive fornødne, for at erholde Oplysning om, paa hvilke enkelte Eiendomme de i denne og de foregaaende Paragrapher indeholdte Bestemmelser blive anvendelige, saavel som at give de fornødne specielle Regler angaaende, hvorledes det omhandlede Bederlag bliver at overgive til de Vedkommende, samt hvorledes alle senere Indsigelser og yderligere Erstatningsfordringer kunne ved Forelæggelsen af en passende Frist affjæres paa en præcluderende Maade, — Alt for at denne Lovs Forskrifter kunne rigtigen komme til Udførelse.“

forkastedes med 39 Stemmer mod 34.

2) Forslag af Blac, Bregendahl, Jespersen, Rotwitt, og subsidiairt af Gleerup, Hansen, Jacobsen, Schroll: § 7 affattes saaledes:

„Det overdrages til en Commission af 6 Medlemmer, hvoraf hvert af Rigsdagens Thing vælger 2 og Regjeringen 2, endeligen at afgjøre, for hvilke enkelte Eiendomme det foran bestemte Bederlag bliver at udrede, ligesom at give de særegne Forskrifter, som maatte udfordres, for at erholde de hertil fornødne Oplysninger, samt at fastsætte en passende Frist, inden hvilken alle Indsigelser og Erstatningsfordringer skulle være fremsatte. Naar denne Commission har meddeelt Finansministeriet Underretning om Størrelsen og Beskaffenheden af det for en Eiendom bestemte Bederlag, bliver samme af bemeldte Ministerium at foranstalte overleveret til Vedkommende igennem den Amtstue, i hvis Opgjørsdistrict Eiendommen er beliggende. Den, som ikke inden 3 Maaned, efterat Beskjendtgjørelsen derom har været indrykket i den Berlingske Tidende og vedkommende Stiftsavis, afhenter Bederlaget og meddeler fornøden Tilskaaelse for samme, har fortabt sin Ret dertil.“

forkastedes med 53 Stemmer mod 17.

3) Udkastets § 7 saalydende:

Det overlades til Finansministeriet at give de særegne Forskrifter, som maatte blive fornødne, for at erholde Oplysning om, paa hvilke enkelte Eiendomme de foranstaaende Bestemmelser blive anvendelige, saavel som de fornødne specielle Regler angaaende, hvorledes det omhandlede Bederlag bliver at overgive til de Vedkommende, hvorledes alle senere Indsigelser og yderligere Erstatningsfordringer kunne ved Forelæggelsen af en passende Frist affjæres paa en præcluderende Maade, samt hvorledes der bliver at forholde med de udstedte Obligationers Udtrækning og Indfrielse, m. v., Alt, for at denne Lovs Forskrifter kunne rigtigen komme til Udførelse.

vedtoges med 61 Stemmer mod 10. Derefter gik man over til Behandling af § 8, hvortil nedenstaaende Endringsforslag var stillet:

Schack og Steens Forslag: „1850“ forandres til „1851.“

Da Ingen begjærede Ordet, fik man strax til Afstemning, hvorved